திராவிடநாடு

7—12—58 | வார வெளியீடு | விலை 16 காசு

திராவிடம் பிரியும் நாள்

(பா. கரிகாலன்)

அலைகடல் தாண்டி நம்புகழை நாட்டினான்;
அரசர் போற்றவே;—பிறபகை
அரசர் போற்றவே.

கலைகள் பலவே கற்றுத் தெளிந்தான்;
காவியம் கண்டான்;—அற்புதக்
காவியம் கண்டான்.

முன்னம் நம்நிலை யாதென்றே மறந்தோம்;
முக்காடிட் டமர்ந்தோம்;—மூலையில்
முக்காடிட் டமர்ந்தோம்.

தென்னவன் தலைவணங்கான் என்பதை உணரவில்லை;
தேய்ந்த பிறையானோம்;—வளர்ந்து
தேய்ந்த பிறையானோம்.

ஆரியர் சொற்கேட்டே அறிவை இழந்தோம்;
அந்தகராய் மாறினோம்;—கல்தொழும்
அந்தகராய் மாறினோம்.

சீரிழந்த நாம்சிந்தித் தாலே போதும்;
திராவி டம்பிரியும்;—அன்றே
திராவி டம்பிரியும்.

"மலையேறப் போவுது, சாமி!"

"என்னடா, மானமா..."

"அது இருந்தாலல்லோ சாமி ஏற! போடு 'தோப்பு'ன்னு இன்னும் போட்டுக்கிட்டுதானேயிருக்காங்க டில்லிக்கு. நான் மானத்தைச் சொல்லலே சாமி, நம்ப சர்க்கார், மலையேறப் போவுதாம்."

"என்னடா! சர்க்கார், என்ன, சாயங்காலத்திலே உடுக்கடுச்சி உரக்க கச்சப்தம் போடுவானே பூசாரி, அவனா? அதுக்கு எப்படா 'சாமி' வந்துது—எப்படா, மலையேறப் போவுது..."

"வெயில் காலம் வந்ததும், மலையேறப் போவுதுங்களாம் சாமி! உதகமண்டலத்துக்குப் போகப் போவுதாம்..."

"சர்க்காரா! சட்டசபையா!! சட்டசபையைத்தான், இனிமே, கோடையிலே உதகமண்டலத்திலே நடத்தலாம்னு முடிவு செஞ்சிக்கிறதாப் பேப்பரிலே பார்த்தேன்."

"சட்டசபைன்னா என்னசாமி! சர்க்காரை நடத்துறதுதானே மந்திரிங்க, அதிகாரிங்க! அவுங்க இவுங்கன்னுட்டு எல்லாரும் போய்த்தானே ஆகணும்..."

"நீ, அதைச் சொல்லிறியா?"

"சொல்றதாவது! வயத்தெ எரியுது சாமி—அதெப்பாருங்க—அது என்னாது?"

"மூங்கில் பாலம்! ஆற்றைக்கடந்து வயலுக்குப் போறதுக்காகக் கிராமத்தார் போட்டது..."

"நூறுரூபாசாமி, அதுக்குச்செலவு! எப்படித் தொங்குது பார்த்தீங்களா—போன மாசம் நாத்து எடுத்துக்கிட்டுப் போனப்ப தவறி, ஆத்துலேயே விழுந்துட்டேன்..."

"அதுக்கும், சட்டசபை, மலையிலே நடக்கிறதுக்கும் என்னடா, காத்தான், சம்பந்தம்?"

"நல்லாக் கேட்டீங்க சாமி! இப்படி ஊரிலேருக்கிற நம்ப, வாயைக்கட்டி, வயத்தைக் கட்டி, பாலம் போட்டுக்கணும்; பாதை அமைசுக்கணும்; பள்ளிக்கூடம் கட்டிக்கணும்; இவங்க மலைவாசம் போவாங்க, மலைவாசம்."

"போனா, என்னடா! சட்டம் செய்றவா மூளை குளிர்ச்சியாய் இருந்தாத்தானே, நல்ல யோசனை உதிக்கும். மெட்ராசிலேயிருந்தா வெயில் கொளுத்தாதோ?"

"ஆமாம்! இங்கிலாந்திலே பிறந்து, பிரான்சிலே பால் குடிச்சி, அமெரிக்காவிலே படிச்சு, ஆஸ்திரேலியாவிலே கலியாணமான பிரபுங்க — வெயில் பட்டா, செத்துப்பூடுவாங்க!! ஏன் சாமி. இந்தப்பத்து வருசமா என்னென்னமோசட்டமெலாம்செஞ்சாங்களே...அதெல்லாம் மூளைக்கொதிப்போடேதான் செஞ்சாங்கன்னுசொல்றீங்களா?"

"நீ, என்ன அந்த தி. மு. க. வாட்டம் பேசறே?"

"அவுங்க கட்சி ஒண்ணுதான்சாமி, இந்த யோசனைக்குச் சம்மதிக்கலே! சர்க்கார்லே, என்னென்னமோ சொன்னாங்களாம். கடைசியிலே, மலையேறிடுவோம்னு, முடிவு செஞ்சிருக்காங்க..."

"ஏண்டா, கம்யூனிஸ்டு, ஜனநாயகம், சோஷியலிஸ்டு மத்தவாள்ளாம் மட்டும் மலைக்குப்போக சம்மதிச்சாளாமா?"

"அதான் சாமி வேடிக்கையாயிருக்கு! ஏழைங்க கட்சிங்கிறுங்க. "ஊம்"னதும், "ஆகா"ன்னுருக்காங்க......சாமி! சட்டசபைக்குப் போனாவே சபலம் தட்டுமோ, சாமி!!"

"ஏண்டா! அந்தச் சபலம் அண்ணாதுரை ஆசாமிகளுக்குத் தட்டலேங்கிறீயே!!"

"ஆமாம், சாமி! நிசமாச் சொல்றேன் —அவங்கதான், எங்களைப்பத்திப் பேசறுங்க, நினைக்கிறுங்க—அதனாலே, ஏன் ஏழைங்க வரிப்பணம் வீணாகணும்னு நினைக்கிறுங்க......"

"ஏண்டா! ஊட்டிக்குப் போறதாலே செலவு அதிகமாகுமோ?"

"ஆகாதா, சாமி! எத்தனைபேரு? அப்படியே அதிகம் ஆகலேன்னே வைச்சுக்குங்க...ஒரு பத்து ரூபாயைச் சொல்லுங்க சாமி...ஏழை கொடுத்த வரிப்பணம்தானே?"

"காத்தான்! நீ சொல்றது, சரியாத் தாண்டாபடுது. ஏன், இப்ப, ஊட்டிக்குப் போகணும்னு முடிவுசெஞ்சா...?"

*

"ஏன், முடிவுசெஞ்சாங்க தெரியுமோ? 'ஊட்டி'யோடெ பெருமையே மங்கிகிட்டுவருது! வெள்ளைக்காரன் இருந்தப்ப இருந்த செழிப்பு இல்லே! அதனால்தான் போறுங்க..."

"அப்படீன்னா, அந்தச் செழிப்பு இருக்கட்டும்—பேசாமெ, வெள்ளைக்காரனை கூப்பிட்டு அந்த இடத்துக்கு மட்டும் 'நீ தர்மகர்த்தா'ன்னு விட்டிடலாமே..."

"கோபம் கூடாது. அகிம்சை—சாந்தம்னு சொல்லியிருக்கிறுர், மகாத்துமா..."

"இப்படி அநாவசியமா ஊரான் பணத்திலே பட்டாசு சுடலாம்னு அவரு சொல்லியிருக்காரோ...?"

"ஒரேயிடத்திலே, சென்னையிலேயே சட்டசபை நடக்கிறதுக்குப் பதில், ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் நடக்கிறதாலே அந்த ஊருக்கும் பெருமை! சென்னை ராஜ்யத்திலேயிருக்கிற ஊர்களைப்பத்தி எல்லா மெம்பர்களும் தெரிஞ்சிக்கமுடியும் பாருங்கோ!! அதனாலேதான்..."

"அப்ப இப்படி முடிவுசெய்யணும் —தூத்துக்குடியிலே ஒருதடவை—தோப்புத்துறையிலே அடுத்ததடவை —சுங்குவார்சத்திரத்திலே மறுபடி அப்படின்னு...அப்படிச்செய்யலியே! 'ஊட்டி'ன்னுதானே போட்டிருக்காங்க! யாராவது உங்களுக்கு வேண்டியவங்க, 'போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங்'வைச்சிருக்காங்களோ?"

"தப்பாப் பேசறீங்க. பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லையுண்டு..."

"இதை நான் சொல்லணும்! கதர்ச் சட்டையைப் போட்டிருக்கிற நீ சொல்லக்கூடாது!!"

*

"பாப்பா! பாப்பா!! நேத்து சினிமாப் பார்த்தோமே, அந்தக் கொட்டகை எவ்வளவு அழகாயிருந்துது பார்த்தியா..."

"அங்கே சட்டசபையிருந்துச்சாம் தங்கச்சி! புதுசா கட்டினாங்களாம். அப்புறம், அதுவேணாம்; குழந்தைங்க சினிமா பார்க்கட்டும்னு, கோட்டைக்குப் போயிட்டாங்களாம்..."

"ஒண்ணு இருக்கப்ப, ஏன் இன்னொண்ணு கட்டுனாங்க? ஒரு பொம்மையிருந்தா இன்னொரு பொம்மை வாங்கித்தர மாட்டேங்குதே அம்மா?"

"அம்மாவுக்குப் பணக் கஷ்டம் தெரியும்! அது அரசாங்கம் பாரு, இஷ்டம்போல, செலவழிக்கும்; பணம் இல்லேன்னா, வரிபோடும்; கட்டாட்டா, சொத்தைப்பறிக்கும்..."

"ஏன் பாப்பா! இப்படிப்பட்ட ஒரு அரசாங்கமே யிருக்கிறதுக்குப்பதில்......"

"வாயை மூடு! அப்பா, வர்றுர்..."

★

ஒரே செடியின் மலர்கள்!

மலர் 17] ஆண்டு சந்தா ரூ. 8 [7-12-58] தனிப் பிரதி 16-காசு [இதழ் 21

தமிழகத்திலே காங்கிரசு அரசு. கேரளத்திலே தேபரின் 'சாபம்' பெற்ற பொதுவுடைமை அரசு.

இரண்டும் எதிர்க்கட்சிகள்! ஒன்றையொன்று எதிர்த்துக்கொண்டிருக்கும் கட்சிகள்!!

"பரம்பி குளம்" தண்ணீரைப் பெறுவது சம்பந்தமாக இரு சார்பினரும் கூடினர்; பேசினர். நல்லுறவோடு கூடிய முடிவும் கண்டிருக்கின்றனர்.

வெற்றி பெற்றோம் என்கின்றனர், தமிழக அமைச்சர்கள்! நாங்களும் வெற்றி கண்டோம் என்கின்றனர் கேரள அமைச்சர்கள்!!

வீணாகிக்கொண்டிருந்த பரம்பிகுளம் ஆற்று நீர், இனி அராபிக் கடலுக்குப் போகாது. தமிழகத்துக்குக் கிடைக்கும், கோவை மாவட்டத்தின் பல பகுதிகள், வளம்பெறும். இதனால் தமக்கு வெற்றி என்கின்றனர் தமிழகத்தார்! காங்கிரசு அரசுடன் கூடிப்பேசிச் சமரசம் கண்டதால், தமக்கு வெற்றி என்கின்றனர் கேரளத்தார்!!

இருவருக்கும் வெற்றி என்போம். இருவர்தம் பெருந்தன்மைக்கும், அரசியல் கண்ணியத்திற்கும் கிடைத்த வெற்றி என்போம். இரண்டு அரசுகளையும் மனமாரப் பாராட்டுவோம்.

*

"பரம்பிகுளத்தில் வெற்றி கண்டுவிட்டோம் — கன்னடத்துடன் பேசிப் பலாற்றிலும் நீர் ஒடச்செய்வோம். ஆந்திரத்துடன் பேசி, வீணாகும் கிருஷ்ணா, கோதாவரி நீரையும் பெறுவோம்" என்கிறார் அமைச்சர் சுப்ரமணியம். உறுதியும் ஆர்வமும் அகமகிழ்ச்சிக்குரியதே.

கேரளம்—கன்னடம்—ஆந்திரம்—தமிழகம் நான்கும் ஒன்றையொன்று, அடுத்துள்ள பகுதிகள். பரிமாறிக்கொண்டும், சுகதுக்கங்களைப் பங்குபோட்டுக் கொண்டும் வாழ வேண்டிய பகுதிகள். நம்பூதிரிபாட்டுடன் உட்கார்ந்து--மாற்றுக் கட்சித் தலைவராயினும்! — உடன்பாடு காணமுடியும், காமராஜரால். சஞ்சீவி ரெட்டியாருடனும் சமரசம் செய்துகொள்ள முடியும் — எல்லைப் பிரச்னையில் முன்பே இதைச் சாதிக்க முடிந்தது. கன்னட அரசினருடனும் கூடிப் பேசி ஒரு முடிவு காண்பது சாத்தியமே. முன்பு கன்னட முதல்வராயிருந்த அனுமந்தையா, சென்னை நகராட்சி மன்றத்தில் பேசியபோது குறிப்பிட்டார்—

"நாம், அண்ணன் தம்பிகள். நமது சுகதுக்கங்களை எப்போதும் பகிர்ந்துகொண்டு வாழலாம்" என்று.

கூடிப்பேசவும், ஒருவருக்கொருவர் இன்பதுன்பங்களை எப்போதும் பகிர்ந்துகொள்ளவும், இந்த வட்டாரங்களால் முடியும். இன்று மட்டுமல்ல, என்றும் பொதுப்பிரச்னைகளில்கூட உட்கார்ந்து முடிவுகளைக் காணமுடியும். ஏனெனில் நான்கு பகுதிகளுக்கிடையிலும் 'ஓடுகின்ற இரத்தம்' ஒன்றுதான்! அதனையே இனவுணர்வு என்போம்—மொழியுணர்வு என்போம்—பண்பு நிலை என்போம்!!

*

"சொல்லலாம், சொல்லலாம். கன்னடமும் களி தெலுங்கும் கவின்மலையாளமும் துளுவும் உன் உதிரத்துதித்தெழுந்தது, என்று இங்கு வேண்டுமானால் பாடலாம். பெருமை பேசிக்கொள்ளலாம். கேரளத்திலும், கன்னடத்திலும், ஆந்திரத்திலும் போய்ச் சொல்லிப் பாருங்கள். அவர்களுக்கு இந்த விவரமே தெரியாது! விழிப்பார்கள்!!" என்று ஆந்திரர்கள் என்போர் ஆபிரிக்காவிலிருந்துவந்தவர்கள் போலவும், மலேயாவிலிருந்து வந்து குடியேறியவர்களே மலையாளிகள் எனவும், கன்னடியர் என்போர் கனடாவின் ஆதிக்குடிகள் என்றும்கருதிக்கொண்டு, எடுவரை, இளம்பு போருக்கு, மலையாளிகள் அக்கிரமம் என்று மார்தட்டிப் பேசுவோர் இங்குண்டு.

இந்த நான்கு பகுதிகளில் வாழ்வோர் மீது வெறுப்புணர்ச்சியையும் வீம்பையும் உண்டுபண்ணுவதால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் குரல்வளையை நெறித்ததாகும் என்பதே அவர்தம் கருத்தாகும். விரோதத்தை அதிகமாக்க அதிகமாக்க, இன உணர்வும், பாசமும் ஏற்படாமற் செய்யலாம் என்பதே அவர்தம் ஆசையாகும்.

கன்னடத்திலும், கேரளத்திலும், ஆந்திரப்பகுதிகளிலும் ஆர்வமிக்கஇளைஞர்கள்பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். கன்னடத் தோழர்கள், களிப்பூட்டும் வகையில், பல சார்பினருடனும், தொடர்புகொண்டு கழகக் கொள்கைகளைப் பரப்பி வருகிறார்கள். இதுபோல, எண்ணற்ற தோழர்கள் — திறமைசாலிகள் — பழகும் பாங்கு கொண்டோர், கொள்கையுறுதி கொண்டோர், இளம்ப வேண்டும்! நான்கு பகுதிகளிலும் எண்ணங்களைத் திரட்டுமளவுக்குச் சக்திபெற்ற "தலைவர்கள்" ஆங்காங்கும் உருவாகவேண்டும். இப்படியெல்லாம் முயற்சித்தும், பிறகு முடியவில்லையெனின், இன்று

கண்டனமும் கேலியும் இளப்புவோர் கூறுவதில் பொருளுண்டு. தமிழகத்தின் எல்லையைத் தாண்டி நாமிருப்பதை ஓரளவுக்குச் சொல்ல, இருப்பதே, ஒரே ஒரு ஆங்கில ஏடு, "ஹோம்லண்டு" தான்! அதுவும் வெளிவருவதென்றால், ஒருசில நண்பர்களின் ஒத்துழைப்பிலும், அவர்கள் வழங்கும் கட்டுரைகளிலும்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது!! திக்கெட்டிலிருந்தும் செய்திகளும் ஆதரவும் நமதியக்கத்துக்கு வரவேண்டும் — இதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டாகவேண்டிய கட்டத்திலிருக்கிறோம்.

உண்மை இது! இதைச் சொல்ல நாம்வெட்கப்படவில்லை!! எங்கேயோ முளைத்த தீ, இந்தஉபகண்ட முழுவதும் பரவுமென்று அந்த நாள் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எண்ணி இருப்பார்கள்? இன்றில்லாவிட்டால் நாளை, நாளையில்லாவிட்டால் இன்னொரு நாள், இந்த எண்ணங்கள் அங்கெல்லாம் பரவாது என்று யாரும் கூறமுடியாது.

இந்த நம்பிக்கை உங்களுக்கு மட்டுமிருக்கிறது-- இப்படியொரு ஆழ்ந்த பற்று இருக்க அடிப்படைக் காரணமென்ன—கூட்டுப் பொறுப்புடன் கூடிவாழ முடியும் என்று எவ்வண்ணம் கருதுகிறீர்கள் என்று கேட்போர் இருக்கிறார்கள். இப்படி நாம், திராவிடக் கூட்டாட்சி என்று கூறிவருவதற்கு, எது அடிப்படையான காரணமோ, அதன் சரியான ஒளி, இந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் பரவவில்லை; அதிக அளவில் பரவும் வாய்ப்பும் ஏற்படவில்லை; எனினும், "நாமெல்லாம் ஒன்று" எனும் எண்ணம், எப்படியோ அங்கெல்லாம் ஒளிவிட்டு வருகிறது எனும் அறிகுறி மட்டும் தென்படுகிறது.

*

இந்தக் கிழமை, சென்னையில், கேரள சாகித்திய பரிஷத் எனும் அமைப்பின் பெயரால், பெருமித விழா ஒன்று கொண்டாடியிருக்கிறார்கள்.

கேரளத்தைச் சார்ந்த எழுத்துச் சிற்பிகளும் இலக்கிய விற்பன்னர்களும் ஒன்றுகூடிக், கொண்டாடிய விழா இது. கேரளத்தின் எல்லையைத் தாண்டி சென்னை போன்ற இடத்தில் இவ்விழா நடைபெறுவது இதுதான் முதல்தடவையாம்.

இந்த இலக்கிய விழாவில், கேரளத்து அமைச்சர்களும் பங்குகொண்டார்கள்; நமது நிதியமைச்சரும் கலந்துகொண்டார். நடாத்திய வரவேற்புக் குழுவின் தலைவர், முன்னாள் சென்னைப் பிரதம காரியதரிசியான இராமுன்னி மேனன் ஆகும்.

இந்த விழா, இங்கே நடைபெற்றதும், அதில் பலர் பங்கெடுத்துக்கொண்டதுமல்ல நம் கவனத்தைக் கவர்ந்தது! அவர்கள், "திராவிட மொழிகளின் அரங்கு" ஒன்றும் நடத்தினார்கள்!!

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர் டாக்டர் சிதம்பரநாதனார், பேராசிரியர் இரா. பி. சேது ஆகியோரது தலைமையிலும்முன்னிலையிலும் இந்த அரங்கினை நடத்தியிருக்கிறார்கள்! தமிழகம் — ஆந்திரம் — கன்னடம் இந்த மூன்று திராவிடமொழி எழுத்தாளர்களையும் அழைத்து அந்த அரங்கில் பங்கேற்கச் செய்திருக்கிறார்கள்!!

திராவிடமாவது! ஆரியமாவது!!

திராவிட மொழிகளாவது-இதைப்பிறர் ஏற்பதாவது?

இப்படிப் பேசுவோர், இதற்கு என்ன பதில் தருவர்? திராவிட மொழிகளில் ஒன்று மலையாளம்-அதற்குத் தாய் தமிழ்மொழி என்கிற உணர்வு, அவர்களுக்கும் உண்டு—அது, காட்டப்படும் சந்தர்ப்பம் இல்லையே தவிர, அனைவரும் அதனை உணராமலில்லை.

தமிழே, தாய் மொழி.

நான்கு மொழிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு.

ஒன்றொன்றும் இன்னும் நெருக்கமாக உறவாடி வாழ வேண்டும்.

இந்த நான்கு மொழி வட்டாரங்களுக்கிடையே இருக்கும் தனித் தன்மை, வேறெங்கும் இல்லை.

இவ்வண்ணம், அந்தக் கருத்தரங்கில் பேசியிருக்கிறார்கள்! அமைச்சர் சுப்பிரமணியமும், இந்த ஒற்றுமைகளைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார் — ஆந்திர, கன்னட, மலையாள எழுத்தாளர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள்!!

* * *

அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் ஒப்புக்கொள்கிறார்— கேரள அமைச்சர் முண்டசேரி பேசுகிறார்—திராவிட மொழிகள்!—அண்ணன் தம்பிகள் என்று!!

அதே சமயம், "இல்லை! இல்லை!! தாய்மொழி தமிழா? ஒருபோதும் இல்லை. எல்லாவற்றிற்கும் தாய்மொழி எங்கள் சமஸ்கிருதம்தான்" என்று ஒருவர் கூறுகிறார் என்றால், அவரைப்பற்றி என்ன எண்ணுவீர்கள்? விஷயம் தெரியாதவர்! விளக்கம் பெறாதவர்!—என்றே கருதத் தோன்றும். தேபர், அப்படிப்பட்டவரா? ஒருபோதுமில்லை! அகில இந்தியக் காங்கிரசுக்கே தலைவர்!! அவர், நவம்பர் 16-ந்தேதி போபாலில் பேசுகிறபோது, அழுத்தந்திருத்தமாக, "இந்தியாவிலுள்ள எல்லாமொழிகளுக்கும் சமஸ்கிருதம்தான் தாய்மொழி" என்று கூறியிருக்கிறார்.

இங்கே சுப்ரமணியம் சொல்கிறார் மலையாளமும் கன்னடமும் தெலுங்கும் தமிழின் குழந்தைகள் என்று! தேபர் அப்படிச் சொல்கிறார்!!

என்ன காரணம்?

சுப்ரமணியத்தைவிட, தேபர் மட்டமானவர் என்பதா!! அல்ல, அல்ல. இங்குள்ள பாசத்தையும ஒப்புரவையும், சுப்ரமணியம் அறிந்திருக்குமளவுக்கு, தேபர் அறிந்திருக்கக் காரணமில்லை. அவர் கண்ணிலும் கருத்திலும் நடமாடுவதெல்லாம், வடக்கும அங்குள்ள மொழிகளும்தான்! அவைகளைப் பார்க்கிற பொழுது சமஸ்கிருதம் தெரிகிறது — உடனே,

இந்திய மொழிகளுக்கே இதுதான் தாய் என்று முடிவுகட்டிவிடுகிறார்!!

மொழிப் பிரச்னையில் மட்டுமல்ல, எதையெடுத்துக்கொண்டாலும், நமக்குள் ஏற்படுகிற பாசமும் பரிவுமே வேறுதான். வடக்கோடு குலாவும்போது, ஏற்படுத்திக்கொள்கிற நட்பும் சிநேகமுமே வேறுதான். ஒரே செடியின் மலர்கள் இவை! இந்த உண்மையினை யாரும் மறைத்திட முடியாது!

★

சிறுகதை

“தபால்காரன்”

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி......

அவன் அவளைப்பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, விழியின் உதவியால் விடை பெற்றுக்கொண்டு நடந்துகொண்டிருந்தான் சாலையில். நடந்து முடிந்த இன்ப விளையாட்டு, நிழற்படம்போல் அவன் கண்களுக்கு முன்னால் ஓடி மகிழ்வூட்டிக் கொண்டிருந்தது. அவனுக்கே தெரியாமல் அவன் இதழ்மேல், சிரிப்பு மேய்வதும் மறைவதுமாய் இருந்தது. பார்ப்பவர்கள் இவன்ஒரு பைத்தியக்காரன் என்று பட்டம் கட்டிவிட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். அவளைப் பார்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டுமென்று, அவன் மனம் எண்ணுகின்றது. சீவிச் சிங்காரித்துத் தன் கையால் மலர் சூட்டி, மணிக்கணக்கில் எதிரே உட்கார வைத்துக்கொண்டு, அழகு பார்க்க ஆசை எழுகின்றது.

இன்னதென்று சொல்லமுடியாத ஒரு அபூர்வசக்தி, பெண்ணிடம் அடங்கி இருக்கிறது. பெண்ணொருத்தி இல்லாத வாழ்க்கை, நிலவு இல்லாத இருண்ட வானமேயாம். பெண்பிறப்பே ஒரு பெருமையுடைய பிறவிதான். அவர்கள் இன்றேல் ஆண்கள் வெகுசீக்கிரத்தில் மிருகங்களாகி விடுவார்கள்.

“ஒரே ஒரு நாள்தான். நாங்கள் இருவரும் கூடி இன்பத்தைப் பங்கிட்டுக்கொண்ட--அந்த இன்ப நாளைத்தான் கூறுகின்றேன். அதற்குள்ளாகவா திங்களைப் பாம்புகொண்ட பொய்க்கதை போல், ஊரெங்கும் எங்கள் சேதி பரவிவிடுவது! என்றாலும் அஞ்சாமல், நிலவுபோல் தேயாமல் பல்லோரின் தூற்றலையே எருவாகவும், பெற்றோரின் கடுஞ்சொல்லையே நீராகவும் கொண்டு, எங்கள் காதல் வளர்ந்தது. பொதுவாகப் பெரும்பாலோருக்கு ஏற்படுகின்ற இந்தப் பரிதாபகரமான நிலை, நம்மிருவர் வாழ்விலும் நிகழாமல் போய்விட்டதை, ஒரு பெரிய வாய்ப்பு என்றே கூறுதல் வேண்டும்” அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிப் பெருமை அடித்துக்கொண்டார்கள். மலர்த்தோட்டத்தில்—மாந்தோப்பில்—மணல் வெளியில் -மக்கள் நடமாட்டமில்லாத இடத்தில் நிலவானும் கோலமதியும் போல், குறைவின்றி வெற்றிகரமாக அவர்கள் காதல் வளர்ந்தே வந்தது.

தொண்டைமான் விரும்பாவிட்டாலும், பலர் அவனை நண்பனுக்கிக்கொள்ள முயற்சித்தார்கள்.

வி. ஆர். துரை

அதற்குரிய காரணமும் அவனுக்குப் புரியாமல் இல்லை. அழகான தங்கை முல்லையை ஊருக்கு அனுப்பிவிட்டான். பலர் அவன் தொடர்பை, சொல்லாமல் அறுத்துக்கொண்டார்கள். எப்போதும் போலவே இளந்திரையன், அவனிடம் நட்பு வைத்துக்கொண்டிருந்தான். இப்போது அந்த உண்மையானவன்தான் அவனுடைய உயிர்த்தோழன்.

* * *

நடந்துகொண்டிருந்த சண்டை, எதிர்பாராவிதமாக திடீரென்று நின்றுவிட்டது. இனியும் இங்கு உங்களுக்குச் சாப்பாடும் சம்பளமும் கொடுப்பது தண்டமாகும். இதற்குமேல் வீட்டில்தான் உங்களுக்கு வேலை. இங்கில்லை! திரும்பவும் சண்டை துவங்கினால், அப்போது உங்களை மறுபடியும் அழைத்துக்கொள்ளுகின்றோம். வேண்டும்போது அழைப்பு! வேண்டாதபோது துரத்தல்!! அரசாங்கம் இப்படித்தான் அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லாமல் சொல்லி, கொல்லாமல் கொன்றது. பாவம், சிப்பாய்கள் பறந்தோடி வீடுவந்து சேர்ந்தார்கள்.

அப்படி வந்தவர்களில் கலாவல்லியின் அண்ணன் மலையமானும் ஒருவன். அவன் மட்டும் வரவில்லை; தன்னுடன் மற்றொரு வாலிபனையும் அழைத்து வந்து, திரிந்துகொண்டிருந்தான். அவனுக்கு நண்பனும் அவன். அந்தப்புதியவனை ஊருக்கு, மலையமான் அழைத்துவந்ததற்குக் காரணமும் இல்லாமலில்லை.

ஆரம்பத்தில் மலையமான் அன்பாகவும் பிரியமாகவும், அதே நேரத்தில் மரியாதையுடனும் தொண்டைமானிடம் நடந்துகொண்டான். அந்த நிலை நீடிக்கவில்லை. வெகு சீக்கிரத்திலேயே வெறுப்புடன் நடந்து, அவனுடன் பேசுவதையும் நிறுத்திக்கொண்டான். மனிதனுடையகெட்ட சுபாவங்களில் இதுவும் ஒன்று. அதுகுறித்துத் தொண்டைமான் ஒன்றும் கவலைப்படவில்லை. அந்த அற்பமான விஷயத்தை, அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளாமல் அலட்சியமாக இருந்துவிட்டான். கெட்ட எண்ணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, ஊமைபோலிருந்து ஒரு சரியான ஆபத்தை, மலையமான அவனுக்கு உண்டாக்கிவிட்டான். அதற்கு ஏமாந்து அவனும் பலியாகிவிட்டான்.

'ஊமை ஊரைக் கெடுக்கும்' என்று தெரியாமலா சொல்லியிருக்கிறார்கள்! அடிக்க ஓடிவருகின்றவனைச் சமாளித்துக்கொள்ளலாம். ஆனந்தமாகப் பேசிக்கொண்டே; குழிபறிப்பவன் எதிர்ப்பு அபாயகரமானதாகும். வேழத்தினும் கொடிய அவனை வெற்றி கொள்ளுவதும் கடினமேயாம்.

*

கலாவல்லி சமையல் அறையில் வேலையாக இருந்தாள்.

"கலாவல்லி, இங்கே கொஞ்சம் வந்துவிட்டுப் போகிறாயா?" அண்ணன் மலையமான் அழைத்து வாய் மூடுவதற்குள், அவள் அறைக்குள் நுழைந்தாள். அறையின் உள்ளே மலையமான் இருந்தான். கூட்டிவந்திருந்த அந்தப் புதிய நபரும் குந்திக்கொண்டுதான் இருந்தான். "குடிக்கத் தண்ணீர் கொண்டுவாம்மா; எனக்கு மட்டும் அல்ல! இரண்டு பேருக்கும்......" வெள்ளை உள்ளத்தோடு தண்ணீர் கொண்டு சென்றாள். "எனக்கொன்றும் அவசரம் இல்லை. முதலில் உனக்குச் சொந்தக்காரனாகப்போகிற, அவரை முக்கியமாகக் கவனிச்சுக்கோ கலாவல்லி" மலையமான் சொல்லி முடித்ததும் அவன் பல்லைக் காட்டினான். அவள் புரிந்துகொண்டு நொந்தாள். அழகிக்கு அந்த அறையில், முள்ளின்மேல் நின்று கொண்டிருப்பதுபோல் இருந்தது. வெறுப்புடன் நோக்கினாள். தங்கத் தாமரையை முகமாகக் கொண்ட அவளுக்கு, அண்ணனின் கேவலமான போக்குச் சினத்தை மூட்டியது.

"கலாவல்லி! இவன் என் நண்பன். குணத்திலே தங்கம். ஏராளமான சொத்திற்கு இருக்கும் ஒரே தலைவன். உன் எதிர்கால வாழ்க்கைத் துணைவன்!"

வெட்கங்கெட்ட விமர்சனத்தைக் கேட்கச் சகிக்காமல், வெறுப்புடன் அலட்சியமாக அறையைவிட்டு அவள் வெளியேறினாள். "முப்பது பவுன் நகை உனக்கு! இருக்கின்ற சொத்து முழுதும் உன பெயருக்கு!" இந்தக் கத்தல் அவள் காதில் வந்து விழுந்தது. அத்துடன் முடிந்து விடவில்லை கதை. அதற்கு மேலும் அந்த விவகாரம் தொடர்ந்தது.

கலாவல்லி பூ கட்டிக்கொண்டிருந்தாள். அது மாலை நேரம். வீட்டில் யாரும் இல்லை. அவன் மட்டும் மலையமானின் அறைக்குள் இருந்தான். மரம் பக்கத்தில் இருப்பதால் எப்படி யாயினும் அதில் முல்லைக்கொடி படரும் என்று, தப்புக்கணக்குப் போட்டுவிட்ட மலையமானின் முட்டாள்தனமான ஏற்பாடு அது.

"நீ இங்கேயா இருக்கிறாய், கலாவல்லி! நான்போய் எங்கெங்கோ தேடுகிறேன்."

"..........."

"எல்லோரும் எங்கே போய் விட்டார்கள்?"

"என்னிடம் வந்து சொல்லி விட்டா போகிறார்கள்? உங்களுக்கு வேறு வேலை இல்லையா?"

"இந்த வேலை முதலில்! இதற்குப் பின்னால்தான் மற்ற வேலை!"

அதற்கு மேல் அவள் பேசவில்லை. அத்துடன் அவன் தொலைந்து சென்றான் இல்லை. அவன் நெருங்கி வந்து, பூவாகிய அவள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டான். அவள் வீராங்கனையாக மாறி, கன்னத்தில் 'பளார் பளார்' என்று அறைந்து, கண்டபடி திட்டிவிட்டாள். உண்மையாகவே அவன் அழுது விட்டான். ஆனால் மிருக இதயம் மட்டும் மாறவில்லை. பரிதாபமாக நின்றவனைப் பார்த்து, "நான் உங்களைத் திருமணம் செய்து கொள்வேன்..." ஆவலுடன் அவன் தலை நிமிர்ந்து பார்த்தான். "ஆனால் என் செய்வது? நான் ஒருவருக்குச்சொந்தக்காரி." அழகி சொல்லி முடித்தாள். அவன் தலை கீழே விழுந்துவிட்டது. மறுநாளே தன் சொந்த ஊருக்கு, அவன் பிரயாணம் வைத்துவிட்டான். பார்க்கவே சோகமாக இருந்தது அவன் நடை. மலையமான் மட்டும் கலாவல்லியின்மீது எரிந்து விழுந்துகொண்டே இருந்தான்.

*

கலாவல்லி, அவன் மூக்கறுபட்ட சம்பவத்தை, சொல்லி மகிழ்ந்திடத் துடியாத் துடித்துக் கொண்டிருந்தாள். தம்பி நக்கீரன் பள்ளியிலிருந்து திரும்பி வந்ததும், தொண்டைமானிடம் தூதாக அனுப்பிவிட்டாள். சந்திக்க வேண்டிய இடத்தையும் சொல்லி இருந்தாள்.

"கண்ணின் கடைப்பார்வை
காதலியர் காட்டிவிட்டால்
மண்ணில் குமரர்க்கு
மாமலையும் ஓர்கடுகாம்"

வெள்ளி நிலவு எரிந்துகொண்டிருந்தது. நீலவான் கூரையெங்கும் ஒரே வைரக்குப்பை. கலா, அவனை அங்கு வரச்சொல்லி, அன்புக்கட்டளை போட்டிருந்தாள் அல்லவா? அவன் சென்றான். அவளும் தவறவில்லை. பாழும் மழை வந்து அந்த நேரத்திலா தலைமேல் கொட்டவேண்டும்!

"கடவுள் பயம்போலும், கவலைப்படாதே—கத்தி வந்து கழுத்தை வெட்டிவிடாது. ஆண்டவன் திருப்பள்ளி கொண்டிருக்கும் ஆலயங்களெல்லாம், பெரும்பாலும் இதுபோன்ற இன்பச் சந்திப்புகளுக்குத்தானே பயன்படுகின்றன!"

வெற்றி அவனுக்கு. தோல்வி அவளுக்கு. அன்றிரவு அவளந்தச் சுவைமிக்க சம்பவத்திற்கு, மெருகேற்றி அழகாகச் சொல்லி முடித்தாள். அதற்கு அவன் ஒரு பெரிய சிரிப்பைப் பரிசாகத் தந்தான். அத்துடன் அழகரசிக்கு விடுதலையும் கொடுத்தான். அதாவது அவர்கள் பிரிந்து பறந்தார்கள். அன்றிரவு அவளதைச் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால்...? உண்மையை அவன் யூகித்து உணர முடியாமலேயே போய்விட்டிருக்கும்.

*

ஒருநாள், மஞ்சள் வெயில், மாலை நேரம். சாலையின் பள்ளமொன்றில் தேங்கிக்கிடந்த மழைநீரை, இரண்டு குரங்குகள் குனிந்து வாய்வைத்துக் குடித்துக்கொண்டிருந்தன. ஒரே குழியில் அவை இரண்டும் தண்ணீர் அருந்தும் காட்சி, பார்த்து மகிழ்வதற்கு அழகாக இருந்தது. ஒன்று ஆண் குரங்கு, மற்றொன்று பெண். தலைவன் தலைவிபோலும்! அவன் அப்படி நினைத்துக்கொண்டு மகிழ்வடைந்தான். திடீரென்று அவையிரண்டும் போர் செய்ய ஆரம்பித்தன. ஒரு வழியே ஒன்றும், மற்றொரு வழியே வேறொன்றும் போய்க்கொண்டிருந்தன. ஒற்றுமையாய் இருந்த அவைகளுக்குள், எத்துணை சீக்கிரத்தில்

வேற்றுமை எண்ணம் முளைத்து விட்டது! அதை நினைத்துத் தொண்டைமான் மிகவும் வருத்தப்பட்டான். நக்கீரன் அறைக்குள் வந்து நுழைந்ததையும் அவன் கவனிக்கவில்லை. அந்தக் காலைப் பகலவன் முதுகின்மேல் வந்து விழுந்தபோதுதான், திரும்பிப் பார்த்து வாரித் தழுவிக் கொண்டான்.

"என்னிடம் எட்டணு இருக்கிறது. உங்களுக்கு வேண்டுமா?"

"அரை ரூபாய்க்கு இப்பொழுது நீ முதலாளியா? அது சரி—நக்கீரா! உனக்குத் தருமம் செய்த அந்த வள்ளல் யார்?"

"அண்ணனுக்குக் காசு கொடுக்கிற பழக்கமே கிடையாது. அக்காமுல்லை, ஏதாவது விசேஷ நாளுன்னு ஒரு இரண்டணு எடுத்துக் கொடுப்பாங்க. அதுவே அதிகம்! ஒரு அரைமணி நேரமாவது ஒப்பாரி கஷ்டப்பட்டு நடத்தினுல்தான், அப்பா அம்மாவிடம் காசே வாங்க முடியுது. அதுவும் இப்படி ஒரு எட்டணு முழுசாக் கிடைக்குதா? சாயங்காலம் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பி வரும்போது, இளந்திரையன் அண்ணு கூப்பிட்டுக் கொடுத்தாரு."

"அந்த அண்ணு உனக்கெதுக்குக் கொடுத்தாரு? மேலும் யாருக்கும் அவர் காசாகக் கொடுக்கிற பழக்கம் கிடையாதே!"

"காலையிலே எங்கிட்டே ஒரு கடிதம் கொடுத்து, அக்காவிடம் யாருக்கும் தெரியாமல் கொடுக்கச் சொன்ஞரு. நான் அதைக் கொண்டுபோய் அக்காவிடம் தவருமல் கொடுத்தேன். படித்துப் பார்த்ததும், அக்காவுக்கு ஒரே ஆனந்தமயம். அப்பொழுதே அக்காவும் ஒரு கடிதம் எழுதிக் கொடுக்க, நான் இளந்திரையன் அண்ணுக்கிட்ட கொடுத்தேன். அவர் பேரானந்தக் கடலிலே மூழ்கிவிட்டார். இந்தத் தபால்காரன் வேலைக்கு, கிடைச்ச கூலிதான் இந்த எட்டணு! இல்லாமப் போனு அவருக்கு மட்டும் கொடுக்க மனசு இடங்கொடுக்குமா?"

இராட்டினம்போல் அவன் தலை கிர்ரென்று சுழன்றது. உடலெங்கும் வியர்வை குபுகுபுவென்று கொட்டியது. உயிரே உடலைவிட்டுப் போய்விடும்போல் தோன்றியது. நகக்கண்களில் ஆயிரம் ஊசி கொண்டு, குத்திக்குத்தி எடுப்பதுபோல் வேதனைப்பட்டான். 'தற்கொலை செய்துகொள்ளுவது கோழைத்தனம்' என்றுதான் பலரும் பாடம் ஒப்புவிக்கிருர்கள். அவனும் அப்படித்தான் இது வரையில் தெரியாமல் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். அந்த வேதாந்தம் தன் சொந்த வாழ்க்கையில், பலன் அளிக்காமல் போய்விடும் போல் தோன்றியது.

"உண்மையானவன் என்று நான் நம்பினேன். உடன் பிறந்த சகோதரனுகவே எண்ணிக் கொண்டிருந்தேன். உள்ளத்தில் கெட்ட எண்ணத்தை வைத்து மூடி மறைத்துக்கொண்டே, உறவாடி இருக்கிருன்.

ஆம்! அவனிடம் நான் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து நட்புச்செய்யாமல் போய்விட்டேன், அவசரப்பட்டு நண்பனுகக் கொண்டேன். நான் சாவதற்குக் காரணமான துன்பத்தை, அவன் எனக்கு

குறைந்த விலையில்! சிறந்த முறையில்!!

"திராவிட நாடு"

பொங்கல் மலர்

சி. என். ஏ. தரும் கருத்துப் படையல்கள்.

வண்ண முகப்புடன், எண்ணத் தொகுப்புகளுடன்

ஜனவரி 14-ந் தேதி எங்கும் கிடைக்கும்

விலை 8 அணுதான்!!

★

உண்டாக்கிவிட்டான். "சேரிடமறிந்து சேர்" இந்த ஆத்திச்சூடியை மறந்து பிழைசெய்துவிட்டேன். நான் அவளைக் காதலிக்கிறேன் என்பதை நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும், அவன் எனக்குப் பச்சையாகவே நன்றிமறந்து துரோகம்செய்துவிட்டான். கோப்பெருஞ்சோழனும் பிசிராந்தையாரும், புலவர் கபிலரும் பாரி வள்ளலும் வாழ்ந்த நாட்டில் ஏன் இவனும் பிறந்தான்?"

அவன் யாரோடு பேசுகிறான்: சுவரிடமா? அல்லது சுவரில் மாட்டியிருக்கும் படங்களிடமா?

மோசக்காரி! என்னை நேசித்து நாசம் செய்துவிட்டாள். உத்தமி போல் என்னிடம் நடந்துகொண்டாள். உள்ளத்தில் மற்றொருவனை வைத்து மகிழ்ந்துகொண்டே இருந்திருக்கிறாள். கற்பைச் சந்தைப் பொருளாகக் கருதிவிட்டாள். பாவையர்க்கழகு கற்பினின்றும்வழுவாமையே என்பதை அறியாள் போலும்! அவள் கபட நாடகத்தின் முகத்திரை, இப்போது கிழிக்கப்படாமலேயே இருந்திருந்தால்...? நினைத்தாலே என் நெஞ்சம் நடுநடுங்குகின்றது. அவமானம் பிடுங்கித்தின்னுகின்றது. பலர் என்னைக் கேலியாகப் பேசி, எள்ளி நகையாடி இருப்பார்கள். இந்த மோசக்காரியை நான் திருமணம் செய்துகொள்ள வேறு திட்டமிட்டுக் கொண்டிருந்தேன். திருமணம் என்பது என்ன ஒரு நாள் கூத்தா? பாறை மோதிய கலமாக என் வாழ்வு முடிந்திருக்கும். காலமெல்லாம் வருந்தி வருந்திச் சாகவேண்டி இருந்திருக்கும். நல்ல வேளையாக இப்போதே நான் தப்பித்துக்கொண்டேன். முட்டாள்தனமான உயிரைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூட முடிவெடுத்தேன். அந்த எச்சில் பண்டத்திற்காக, அழியா என் இளமையை நான் ஏன் பாழ்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்? இவளைப் போன்ற அழகரசிகளுக்கு நாட்டிலென்ன பஞ்சமா? ஒன்றுமறியாதிருந்த எனக்கு இன்பத்தை வாரி வாரித் தந்து, உயிரின் மேல் ஆசையை உண்டாக்கிவிட்டாள். நினைக்க நினைக்க எனக்கு இனித்த அவளே, தாங்க முடியாத துன்பத்தைக் கொடுத்து வருத்திவிட்டாள்."

குமுறும்தன் மனத்திற்கு இப்படிப் பேசிப்பேசி, அவன் ஆறுதல் கூறிக்கொண்டான். அப்பொழுதே ஓடிச் சென்று அவனையும் அவளையும் கத்தியால் குத்திச் சாகடித்துக் குடலைப்பிடுங்கி மாலையாகப் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும்; கண்டதுண்டமாக வெட்டி, காக்கைக்கும் கழுகிற்கும் விருந்து வைக்கவேண்டும் என்று ஆத்திரப்பட்டான். ஆத்திரத்தால் அறிவிழந்து நல்ல வேளையாக அப்படிச் செய்துவிடவில்லை. கொடுமைகளுக்கெல்லாம் தாய் தந்தையாம் கோபத்திற்குப் பலியாகி, அப்படியே அவன் செய்துவிட்டிருந்தால், கையிலே தங்கச் சங்கலியாம் விலங்கு மாட்டிக்கொண்டு, சிறைச்சாலைக்குச் சொந்தக்காரனாக இருந்திருப்பான்.

ஒரு பெண் மிக இலகுவாகத் தன் எண்ணத்தை மாற்றிக்கொண்டு வெற்றியும் அடைந்துவிடுகிறாள். உறுதியான இதயத்தை அரிவையரிடம் பார்க்க இயலாது. சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றபடி வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையை, பெண்களிடம் பரக்கக் காணலாம். காம போதையில் அவர்கள் உளறுகிறார்கள். மடியில் படுத்துப் புரண்டு, மயக்குமொழி பேசும் மங்கையர் சொல் கேட்டு, எதையும் துணிந்து செய்து ஆண்கள் முட்டாள்களாகிறார்கள்.

"பகைவனுக்கருள்வாய் நன்னெஞ்சே" கற்ற வழியில் நின்று வெற்றி அடையத் தொண்டைமானால் இயலவில்லை. என்னுடன் பேசுவதையும், அத்துடன் வீட்டிற்கு வருவதையும் நிறுத்திக்கொள் என்று கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டான். அதற்கு இளந்திரையன் காரணம் கேட்காமலில்லை. பதிலாகக் கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளிவிட்டான். அழுதே விட்டாள் முல்லை. ஊரிலிருந்து திரும்பவும் அவள் வந்துவிட்டிருந்தாள். இந்தப் பேதைப் பெண் ஏன அழுகிறாள்? அமைதியாக ஒருமுறை திரும்பி, அவனைப் பார்த்துவிட்டு இளந்திரையன் போய்விட்டான்.

[அடுத்த இதழில் முடியும்]

பொங்கல் மலர்

விற்பனையாளர்களுக்கு

இந்த ஆண்டுப் பொங்கல் மலர் வழக்கம்போல் 14—1—59-ல் வெளிவருகிறது.

விலை:- எட்டணா

ஏஜண்டுத் தோழர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான மலர் எவ்வளவென்பதை 20—12—58-க்குள் தெரிவிப்பதுடன், மலருக்குரிய தொகை முழுவதையும் (கழிவு 25% நீக்கி) 28—12—58-க்குள் இங்கு கிடைக்கும்படி அனுப்பி வைக்கவேண்டும். அதோடு டிசம்பர் பட்டியல் பாக்கி முழுவதையும் 10—1—59-க்குள் அனுப்பவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குறிப்பு:— மலர் ஒன்றுக்கு 12-புதிய காசு கழிவு போக மீதி 38-காசு வீதம் கணக்கிட்டு முழுத் தொகையும் அனுப்பிவைக்கவும்.

“காதலுக்குக் கண்ணில்லை!”

★ “அன்பு” ★

வாலிப வயதில் மிதந்துகொண்டிருக்கும் இளம உள்ளங்களுக்குத் துடிதுடிப்பு அதிகம். அதிலும் பெரும்பாலானவர்களுக்குச் செயலுக்குப் பின்னரே எண்ணம் தோன்றும்; இத்தகையதைச் செய்துவிட்டோமே என்று செய்தவுடன தவறாமல் வருந்துவர்! உடலும் உள்ளமும் ஒருசேரப் பக்குவப்படாதிருத்தலே இத்தகைய துடிதுடிப்பிற்குக் காரணம் என்று பெரியோர் கூறுவர், உடனே தங்களது இளமைப் பருவத்து நிகழ்ச்சிகளையும் சுவைத்துச் சொல்லத் தவறமாட்டார்கள்!

சாதாரண வாலிப உள்ளங்களே இப்படி என்றால் காதலில் சிக்குண்டிருக்கும் இள வயதினர்களைப்பற்றிக் கூறவேண்டியதில்லை. அவர்களது ஒரேகுறி, தங்கள் காதலில் வெற்றி என்னும் இடத்தை அடைந்தே தீரவேண்டும் என்பதுதான். இதற்கு நடுவில் அவர்களுக்கு எவை குறுக்கிட்டாலும், அவை அவர்களுக்குப் பொல்லாத எதிரிகள்தான். அவைகள்மீது வெற்றி கண்ட பின்னரே தங்கள் காதலில் வெற்றியடையத் துணிவர்.

அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கும் காதல் சரியானதா தவறானதா என்பது வேறு பொருள். ஆனால் அதை அடையும் முறையில்தான் ஏறக்குறைய எல்லா உள்ளங்களும் ஒத்திருக்கின்றன; சிலர் இதற்கு வேறுபட்டுத் தங்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எவ்வித இன்னல்களும் உண்டாக்கிக் கொள்ளாமல், அதேபோது தங்கள் காதலிலும் வெற்றி உண்டாக்கிக்கொள்வர். இத்தகையவர்கள், பெரியோர்கள் குறிப்பிடுவது போல ஓரளவு உடலாலும் உள்ளத்தாலும் பக்குவப்பட்டவர்களாக இருப்பர். இப்படிப்பட்ட சிறுபான்மையினரைத் தவிர, காதல் விவகாரங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெரும்பான்மையினர், முன்பு குறிப்பிட்டதுபோல் துடிதுடிப்பு மிக்கவராகவும், இன்னது செய்துவிட்டோமே என்று செய்த பின்னர் கவலையுறுபவர்களாகவும்தான் இருப்பார்கள்.

அஞ்சுவது அஞ்சாதவர்கள், தங்கள் காதல் வெற்றிபெறச் செய்யாதவாறு நடுவில் நிற்கும் எவரையும் அழித்தொழித்து அவர்கள் அழிவிற்குப்பின், தங்கள் வாழ்வையடைந்து இன்பம் காணுவர். எதற்குமே அஞ்சும் சுபாவம் படைத்தவர்கள், தங்கள் காதல் வெற்றிபெறாது என்று தெரிந்த மறுகணமே, தன்னோடு சம்பத்தப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு உயிர் என்ன ஆவது என்றும் யோசியாது, தங்கள் உயிரை நீக்கிக்கொள்வர். இத்தகைய இருதரத்தினர்க்கும் இடையில், நடுத்தரத்தினர் சிலர் இருக்கின்றனர். அத்தகையவர்கள் காதல்துறையில் தோல்வியுறறதும் வாழ்வில் எத்தகைய பற்றும் கொள்ளாது, காதல் பற்றியும் மீண்டும் சிந்திக்காது பற்றற்ற துறவிபோல் நடமாடும்சடலங்களாய்உலவிவருவர். மேற்கூறிய மூவகைப் பிரிவினர்க்கும் தனிமனிதர் முதல், பொதுமனிதர்கள் வரை சரித்திரச் சான்றுகள் கூறலாம்.

*

காதலால் சிக்குண்டு, அத்துறையில் நேரிய வழியில் வெற்றி காணத் தெரியாமல் பிறருக்குத் தீங்கிழைத்து, தங்களுக்கும் துன்பம் தேடிக்கொண்ட சில வாலிப உள்ளங்களை இங்கு நோக்குவோம்:

பிரான்சில், ரென்ஸ் என்ற இடத்திலுள்ள 16-வயதுப் பெண்ணொருத்தி, வாலிபன் ஒருவனோடு காதல் கொண்டாள். ஆனால் அவனோ அவளுக்குப் பதினாறே வயதுதான் நிரம்பியிருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, இன்னும் சிலகாலம் பொறுத்திருக்குமாறும், பின்னர் மணம் செய்துகொள்வதாகவும் உறுதியளித்ததோடு, அதுவரையில் கூடுமான வரையில் அடிக்கடி சந்திக்காமலிருக்குமாறும் வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டான. அவளோ அவனது நல்லுரையைக் கேட்கவில்லை. அவனை அடிக்கடி, வேறு ஏதாவது ஒரு காரணம் காட்டித் தன்னிடம் வரும்படி வைத்துவிட்டாள். அவனுக்கு வாயுத் தொழிற்சாலை ஒன்றில் வேலை. எனவே, தன் வீட்டிலுள்ள வாயுக் குழாய்கள் பழுது என்றும், அதை வந்து சரிசெய்ய வேண்டும் என்றும் அவனது நிலையத்திற்குத் தகவல் அனுப்புவாள். அவனும் வந்து பழுது பார்த்துவிட்டுச்செல்வான். இதன் மூலம் அவர்களது சந்திப்பு நிகழ்ந்துவந்தது! ஆனால் அவளோ பின்னர் வேண்டுமென்றே வாயுக் குழாய்களைச் சேதம் செய்துவிட்டு, அவனது நிலையத்திற்குத் தகவல் அனுப்புவாள் — அவனும் இதுபோல் பதினேழு தடவைகள் வந்து சரிசெய்துவிட்டுச் சென்றான். இதன் மூலம் அவளும் அவனது சந்திப்பைப் பெற்று வந்தாள். ஆனால் இது வெளி உலகிற்குத்தெரியவே, நீதிமன்றம் இவள் மீது குற்றம் சுமத்தி ஒரு வாரச் சிறை தண்டனையையும் அளித்தது. அவளது இளம் உள்ளத்தின் காதல் துடிப்பையும் உறுதியையும் உணர்ந்தஅவளது காதலன் ஓராண்டுக்குப் பின்னர் அவளை மணம் செய்துகொண்டான்.

அமெரிக்காவில் அலபாமா என்ற இடத்தில் வசித்த ஒரு பெண் தன் எதிர்வீட்டில் வசிக்கும் சட்ட நிபுணர் ஒருவரோடு காதல் கொண்டாள். அவர் அவளை விரும்புகிறாரா என்பதை அறியாமல் அவள் அவரை விரும்பினாள். அவருக்கு, தன் உள்ள எழுச்சியைக் காதற்சொற்களாக வரியமைத்து, முடங்கல் விடுத்தாள். இதுபோல் ஒரு மணிக்கு ஒரு கடிதமாக ஒரு நாளொன்றுக்கு பன்னிரண்டு கடிதங்கள் வரை எழுதிவந்தாள். இவ்வளவுக்கும் அச்சட்ட நிபுணர்

அவள் பக்கம் திரும்பியும் பார்க்கவில்லை. அவளோ அடுத்தபடியாக அவரைத் தொலைபேசி மூலம் அடிக்கடி அழைத்துப் பேசினாள். அச்சட்ட நிபுணர் அவளது இவ்வளவு தொந்தரவுகளையும் பொறுத்து வந்தாரே தவிர, அவளது காதலை ஏற்றவராகத் தெரியவில்லை! அவளோ ஊக்கம் குன்றாது தன் முயற்சியில் இன்னும் சற்றுச் சிரத்தைகாட்டத் தொடங்கினாள். எந்நேரமும் அவர் கண்களில் படும்படி வெளியில் வந்து நிற்பாள். அப்பொழுதும் கிராமஃபோன் மூலம் காதல் கீதங்களைப் பாடவைத்துக்கொண்டே இருப்பாள். இவ்வாறு இரவும் பகலுமாக அவளது கிராமபோன் எழுப்பிக்கொண்டிருந்த காதல்கீதங்கள் அண்டை அயலார்க்குத் துன்ப கீதமாக மாறியது. அவள் மீது புகார் கிளம்பியது. முடிவாக, அக்குற்றத்திற்காக அவளுக்கு மூன்றுமாதச் சிறைத்தண்டனை தரப்பட்டது. இவ்வளவிற்கும் பிறகுதான் அச்சட்ட நிபுணர், தன் காதலைப் பெறுவதற்காகத்தான் அவள் இத்தகைய செயல்களைச் செய்து துன்பம் தேடிக்கொண்டாள் என்பதை முழுமையாக உணர்ந்தார். அதன் பலனாகத்தான் அவள் அம்மூன்று மாதச் சிறைதண்டனையிலிருந்து விடுதலையான மறுகணமே அச்சட்ட நிபுணரது மனச்சிறைக்கு ஆயுள் தண்டனைக் கைதியாக மாற்றப்பட்டாள்!

"உன்மேல் காதல் கொண்டேன் காரிகையே" என்று, படாத இன்னல்கள் பட்டுத், தான் விரும்பிய மருத்துவத் தாதியின் முகவரியைக் கண்டுபிடித்துக் காதல் நீட்டோலை விடுத்தான் 19 வயதுடைய ஜான் வெர்னர் என்ற ஜெர்மானிய மாணவன். காதல் கடிதத்தோடு ஒவ்வொரு ரோஜா மலரும் உடன் சென்றது. அக்கடிதம் கிழித்தெறியப்பட்டிருக்க வேண்டும்; அம்மலர் கசக்கி எறியப்பட்டிருக்கவேண்டும்! ஏனெனில் அவன் அவளிடமிருந்து தன் எண்ணம்பற்றி, எவ்வித உடன்பாட்டு ஒப்புதலோ, எதிர்மறைப் பதிலோ அடையவில்லை! அவனும் சலிப்படையவில்லை. 13 கடிதங்கள் வரை எழுதிக்கொண்டே இருந்தான்! கடைசியில், கடித முறையில் அவனுக்குத் தோல்வியே கிட்டியது. அவன் மனதில் திடீரென ஓர் உபாயம் தோன்றியது. எண்ணத்தைத் திடப்படுத்திக் கொண்டான். கைத்துப்பாக்கியை எடுத்துக் குண்டுகளை நிரப்பினான். தனது ஒரு காலுக்கு நேராகக் குறிவைத்துச் சுட்டுக் கொண்டான்! எதற்காகச் சுட்டுக் கொண்டானோ, அந்த எண்ணம் அவ்வலியைப் பொறுத்துக் கொள்ளச் செய்தது! காலினின்றும் செங்குருதி வடிந்தது. மருத்துவ நிலையத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டான். அங்கே இரு செந்தளிர்க்கரங்கள் காயமடைந்த இடத்திற்கு மருந்திட்டுக் கட்டியது! அக்கரங்கள் வேறு யாருடையதுமல்ல; அவன் மனம் கவர்ந்த காரிகையினுடையதுதான்! யாரிடம் நேருக்கு நேர் சந்தித்துப் பழகிக் காதல் கொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணினானோ, அவளிடமே மருத்துவச் சிகிச்சை செய்துகொண்டான்! அக்காயம் அவனாகத் தேடிக்கொண்டதுஎன்றாலும், அவன் தேடிய காலியை அதன் மூலம் தானே சந்திக்க முடிந்தது!

அவன் எண்ணம் நிறைவேறியது. எனினும் அவன்தன் காலில் தன்னைத்தானே சுட்டுக் கொண்டதற்காக விளக்கம் தருமாறு நீதிமன்றம் பணித்தது. ஒரு எலியைச் சுடும்போது தன்காலில் எதிர்பாராதவாறுகுண்டுபாய்ந்து விட்டதாக அவன் கூறிய விளக்கம் கேட்டு நீதிபதி புன்முறுவல் பூத்து, அவனை மன்னித்தார்! ஏனெனில் அவர் அவனது காதலியின் தந்தையல்லவா! பின்னர் அவன் எண்ணம் சுலபமாக நிறைவேறியது!

காதல் தீ என்று சொல்கிறார்கள்; காதலில் சிக்குண்டிருக்கும் உள்ளங்களுக்கு அதில் வெற்றி பெறும் வரையில் உள்ளம் கனலாக எரிக்கும் போலிருக்கிறது! ஆனால் ஒரு காதல் நிகழ்ச்சி உண்மையான தீயிலேயே — தீவிபத்திலேயே—முடிந்திருக்கிறது. மென்டோசா என்ற இளைஞன் ஒரு பெண்ணோடு காதல் கொண்டான். ஒரு நாள் அவனுள்ளத்தில் அன்று எப்படியும் தன் காதலியைச்சந்தித்தாகவேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. அவளைச் சந்திக்கப்புறப்பட்டான். காதலர்கள் நூலேணி மூலம் சந்தித்துக்கொண்டதாயும், பிரிந்திருப்பவர்கள் தென்றலையும் பறவையினங்களையும் தூது அனுப்பியதாகவும்தான் நாம் இலக்கியங்களில் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் இவர்களது சந்திப்பும் தூது அனுப்பும் முறையும் வேடிக்கையாக அமைந்திருக்கிறது.

காதலியைச் சந்திக்கச் சென்ற மெண்டோசா தனது வரவை அவள் எதிர்பாராது நல்ல நித்திரையிலிருப்பதைக் கண்டான்! பிறர் அறியாதவாறு அவளைத் தாழ்ந்த குரலில் அழைத்தான். அவளோ ஆழ்ந்த நித்திரையிலேயே இருந்தாள்! நேரமோ நடுநிசி; உள்ளத்திலோ காதல் பசி. அவள் இன்னும்எழுந்தபாடில்லை. தன்னிடமிருந்த தீக்குச்சியை எடுத்து நெருப்புண்டாக்கி அவளருகில் போட்டான் அப்படியாவது எழுந்திருக்க மாட்டாளா

(12-ம் பக்கம் பார்க்க)

பொங்கல் மலர்

சந்தாதாரர்களுக்கு

இவ்வாண்டுப் பொங்கல் மலரின் விலை ஐம்பது (0—8—0) காசு. எனவே சந்தாதாரர்கள் மலருக்கெனத் தனியாகப் பணம் எதுவும் அனுப்ப வேண்டியதில்லை.

மலரைப் பதிவுத் தபால் மூலம் பெற விரும்புவோர் மட்டும் ஐம்பது காசு (0—8—0) அனுப்பினால் போதும்.

பொறுப்பாளர்.

சுவைதரும் சொற்கள்

—[தி. தாயுமானசாமி]—

ஒரு மொழியின் உரைநடை இனிமையாகவும், செழிப்பாகவும் வளர்வதற்கு உவமை, அணி இவைகளோடு புதிய புதிய சொற்களும், தொடர்களும் ஏற்பட வேண்டும். தினமும் பல புதிய சொற்களையும், தொடர்களையும் தன்பால் ஈர்த்து ஓங்கி உலக மொழியாக விளங்குவது ஆங்கிலம். சரித்திரம் சம்பந்தமான சில நிகழ்ச்சிகளையும், சிறந்த இலக்கியங்களின் பாத்திரங்களுடைய குணசித்திரத்தையும் பயன்படுத்திப் பல கருத்துக்களை எளிய முறையில் வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற முறையில் ஆக்கிக்கொள்ளும் தன்மையில் சிறந்து விளங்குகிறது ஆங்கிலம்.

சமீபத்தில் மொழிப் பிரச்சினை பற்றி எங்கும் விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கையில், அரசியல் சட்டத்தில் காலவரை குறிப்பிட்டிருப்பதைவிளக்குவதற்கு, "டாமஇன்ஸ்ஸின் வாள்" என்ற தொடர் கையாளப்பட்டது. தயாராக இருக்கும் ஒரு ஆபத்தைக் குறிக்கவே இத்தொடர் கையாளப்படுகிறது. கி. மு. 5-ம் நூற்றாண்டில் சிராகஸின கொடுங்கோலன் டையோனிசியஸ் என்பவனுடைய பேரும் புகழும் கண்ட அவனுடைய நண்பன் டாமகின்ஸ் பொறாமை கொண்டான். அதையறிந்த டையோனிசியஸ் ஒரு விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்து டாமகின்ஸையும் வரவழைத்தான். விருந்து உண்ணும்போது டாமகின்ஸ் அண்ணாந்து பார்த்தான். குதிரை மயிரில் ஒரு வாள் கட்டித் தொங்க விடப்பட்டிருந்தது! எந்த நேரமும் அது விழுந்துவிடும்போல் இருந்ததால், பயந்துகொண்டு டாமகின்ஸினால் சரியாகக் கூட விருந்து உண்ண முடியவில்லை. அப்போது டையோனிசியஸ் டாமகின்ஸைப் பார்த்து "நண்பா, என் நிலை இது தான். எந்த நேரமும் ஆபத்துச் சூழ இருக்கிறது" என்றான். ஏறக்குறைய இந்தக் கருத்துக்கொப்ப தமிழில் "நித்திய கண்டம்" என்று கூறுவதுண்டு.

எந்த ஒரு பொதுக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அதன் தூய்மை குறித்து ஐயம் எழ இடமில்லாமல் செய்யவேண்டும் என்ற கருத்தைக் குறிக்க, "சீஸரின் மனைவி ஐயத்திற்கு அப்பாற்பட்டவளாக இருக்கவேண்டும்" என்று சொல்வதுண்டு. சீஸரின் மனைவி பாம்பியாவையும், கிளாடியஸ் என்ற அரசியல்வாதி ஒருவனையும் இணைத்துக் களங்கம் ஏற்படுத்த முயன்றனர். தீர விசாரித்தபின் பாம்பியா களங்கமற்றவள் என்றே தெரிந்தது. இருந்தாலும் சீஸர் அவளை மணவிலக்குச் செய்துவிட்டான். அதற்கு அவன் கூறினான், "நான் பாம்பியாமீது ஐயம் கொள்ளவில்லை. ஆனால் சீஸரின் மனைவி ஐயத்திற்கு அப்பாற்பட்டவளாக இருக்கவேண்டும்" இதிலிருந்தே மேலே சொன்ன தொடரை ஆக்கிக்கொண்டனர். தமிழில் 'பனைமரத்தடியிலிருந்து பால் குடிப்பது போல்' என்று கூறுவதுண்டு. பால் குடிப்பவனுக்குப் பனைமரத்தடிதானா கிடைத்தது!

கடுமையான தண்டனைகள் கொண்ட சட்டத்தை "டிராகோனியன் சட்டம்" என்று கூறுவார்கள். கி. மு. ஏழாம் நூற்றாண்டில் டிராகோ என்ற சட்ட நிபுணன் ஏதன்ஸ் மக்களுக்கு முதன் முதலாகச் சட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்தான். ஏறத்தாழ எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் கடுந்தண்டனை என்ற தன்மையில் அந்தச் சட்டம் இருந்தது. அடுத்துவந்த அரசியல்வாதி ஒருவன் டிராகோவின் சட்டம் இரத்தத்தால் எழுதப்பட்டது என்று வர்ணித்தான்.

சில கடைக்காரர்கள் அரிதான பொருள் விற்கும்போது, கூட ஏதாவது வேறுபொருளையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவார்கள். இதைக் குறிக்க "ஹாப்ஸனின் விருப்பம்" என்று கூறுவதுண்டு. 15-ம் நூற்றாண்டில் ஹாப்ஸன் என்பவன் குதிரை இலாயம் ஒன்று வைத்துக் குதிரைகளை வாடகைக்கு விட்டு வந்தான். அங்கு வருபவர்கள் கதவின் அருகில் எந்தக் குதிரை இருக்கிறதோ அதைத்தான் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். குதிரையைத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமை அவர்களுக்கில்லை. இதனால் இலாயத்திலுள்ள எல்லாக் குதிரைகளுக்கும் சவாரி கிடைக்கும் என்று அவன் நம்பிவந்தான். அதிலிருந்துதான் மேலே சொன்ன தொடரை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஹாப்ஸனைப் பற்றி மில்லன்கூட இரண்டு நினைவுப் பாட்டுகள் எழுதியிருக்கிறார்.

யாராவது தங்களுக்குச் சிறிதும் சம்பந்தமில்லாத அமைப்புகளின் சார்பாகவோ, அல்லது தங்களைப் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் என்று கருதிக்கொண்டோ ஏதாவது காரியம் செய்ய முனைந்தால் அவர்களை "டூலித் தெருவின் மூன்று தையற்காரர்கள்" என்றழைக்கும் தொடர் ஒன்று உள்ளது. இங்கிலாந்தில் சௌத்பாக்கில், டூலித்தெருவில் மூன்று தையல்காரர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட சில குறைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பாராளுமன்றத்திற்கு ஒரு மனு கொடுத்தார்கள். அதன் ஆரம்பத்தில் "இங்கிலாந்து மக்களாகிய நாங்கள்......" என்று எழுதியிருந்தார்கள்!

ஒரு பெரிய சிக்கலைச் சுலபமான உபாயத்தால் வென்றுவிடுவதை 'கார்டியஸ் முடிச்சை அவிழ்த்தல்' என்று கூறுவதுண்டு. கார்டியஸ் என்ற குடியானவன் பிரைஜியா என்ற இடத்திற்கு அரசனாக்கப்பட்டான். அவன் அரசனாக வந்தவுடன் தன் வண்டியை ஜூபிடர் தெய்வத்திற்கு அர்ப்பணித்து, அதன் நுகத்தடியை அவிழ்க்க

முடியாத முடிச்சால் வண்டியோடு கட்டிவைத்தான். அந்தமுடிச்சை அவிழ்ப்பவன் கிழக்கு நாடுகளனைத்தும் கொடிகட்டி ஆள்வான் என்று அறிவித்தான். அங்கு வந்த மகா அலெக்ஸாண்டர் அதைக் கேள்வியுற்ருன். உடனேகொஞ்சமும்தாமதமின்றித் தன் கத்தியினுல் அதை அறுத்து முடிச்சை அவித்தான். இது அவனுடைய உபாயத்தையே குறிக்கிறது.

தாங்க முடியாத செலவுகளைத் தரும் ஒன்றை "வெள்ளை யானை" என்று கூறுவதுண்டு. பட்செட் சமயத்தில் சில செலவினங்களை அப்படிக் குறிப்பிடுவதுண்டு. இதற்கும் ஒரு சம்பவமே காரணம். சையாம் தேசத்து மன்னனொருவன் தனக்குப் பிடிக்காத பிரதானிகளை அழிக்க நினைத்தால் அவர்களுக்கு வெள்ளையானை ஒன்றைப் பரிசாக அளிப்பானும். யார்தான் யானையைக் கட்டித் தீனிபோட முடியும்!

நெப்போலியன் "வாட்டர்லூ", என்ற இடத்தில் தோற்றதால், யாராவது ஒருவன் ஒரு காரியத்தில் தோற்றுவிட்டால், அவன் தன் "வாட்டர்லூ"வை அங்கு சந்தித்தான் என்று கூறுவதுண்டு. "டன்கிர்க்" என்ற இடத்தில் ஆங்கிலப் படைகள் பின்வாங்கியதால், ஒரு காரியத்தில் ஒருவர் பின்வாங்க நேர்ந்தால் "டன்கிர்க்" ஆனுர் என்று கூறுவதுண்டு.

சில அரிய நூல்களின் கதாபாத்திரங்களைக்கொண்டு சில மனிதர்கள் குணங்களைச் சித்தரிப்பதுண்டு. ஒரு மனிதன் ஒரே சமயத்தில் ஒருபுறம் நல்ல மனிதன் போலவும், மற்ருெருபுறம் கெட்டவனுகவும் நடந்தால் அவனை "டாக்டர் ஜெனகல் அண்டு மிஸ்டர் ஹைடு" என்று அழைப்பதுண்டு. ஆர். எல். ஸ்டீவன்ஸன் எழுதிய டாக்டர் ஜெனகல்அண்டு மிஸ்டர் ஹைடு என்ற நூலில் ஒரு மனிதன் இருவேறு மாறுபட்ட குணங்களுள்ள இரு சித்திரங்களாகச் சித்தரித்துக் காண்பித்திருக்கிருர். "டான் குக்ஸாடிக் என்ற குணசித்திரத்தைப் பற்றி அறியாதவர் இருக்கமுடியாது. ஸெர்வாண்டிஸின் அபூர்வப் படைப்பு "டான் குக்ஸாடிக்" எல்லா விஷயங்களையும் கற்பனை செய்துகொண்டு தாறுமாருக நடக்கும் அதிசயப் படைப்பு. சமீபத்தில் இந்தப் பெயர் சென்னைச் சட்டமன்றத்தில் அடிபட்டது.

இவைகள் தவிர சில புதிய சொற்களும், தொடர்களும் அவ்வப்போது கையாளப்பட்டு நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன. விசாரணையில்லாமல் முதலில் காவலில் வைப்பதை "தடுப்புக் காவல்" என்று சொல்லும் சொல் பிற்காலத்திய கண்டுபிடிப்பே. ஹைதராபாத் மீது இந்தியா நடவடிக்கை எடுத்ததை யொட்டி ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில் விவாதம் நடந்தபோது சர். ஏ. இராமசாமி அதை "போலீஸ் நடவடிக்கை" என்று வாதித்தார். அதுமாதிரி குறிப்பிடுவது அதுதான் முதல்தடவை. சமீபத்தில் சென்னையில் தடையுத்தரவு குறித்து நடந்த வழக்கொன்றில் நிரந்தரத் தடையுத்தரவைக் குறிக்க "நிரந்தரத் தடை" என்ற பதம் உபயோகிக்கப்பட்டது. அணுகுண்டு சோதனையின் விளைவாக உலக மக்களின் உடல் நலம் பாதிக்கப்படுகிறது என்று குரல் எழும்பியபோது, அமெரிக்கா இனிமேல் சோதனைக்கு "சுத்தமான குண்டு" உபயோகப்படுத்தப் போவதாக அறிவித்தது.

புதிய வார்த்தைகள், தொடர்கள் இவைகளை அப்படியே விட்டுவிடாமல் அடுத்து வரும் அகராதிகளிலும், கலைக்களஞ்சியங்களிலும் ஏற்றித் தகுந்த விளக்கமளித்து விடுகின்றனர். சமீபத்தில் ஆங்கிலேயர்களைப் பற்றி ஒரு அறிஞர் குறிப்பிடுகையில், "உலகத்தில் நாட்டு ஆதிக்கத்தை இழந்த ஆங்கிலேயர்கள் மொழியில் ஆதிக்கம் பெற்றுவிட்டனர்" என்றது எவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்கிறது.

உன் உள்ளத்தைப் பண்படுத்திக் கொள். அதற்காகக் கானகம் செல்லத் தேவையில்லை. உள்ளமாகிய தனி ஆசிரமத்தில், அந்த மோன குடிசையில் அமர்ந்து அற்ப ஆசைகளுக்கும் அற்ப விஷயங்களுக்கும் இடமளிக்காது உயர்ந்த சிந்தனை செய்.

10-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

என்று! காதல் தீமைத் தணிக்க உண்மைத் தீ தூதுசென்றது! ஆனல் அவளோ இன்னும் நித்திரை கலையவில்லை. எனினும் அவன் தீத்தூது அனுப்பிக் கொண்டே இருந்தான். ஐந்து நெருப்புக் குச்சிகள் எரிந்து கொண்டே ஒன்றன்பின் ஒன்ருக அவள் படுக்கையருகில் போய் விழுந்தன! ஆருவது குச்சியை எடுத்து நெருப்புண்டாக்கப் போகும் சமயம்...... அவளிருந்த அறையிலிருந்து நெருப்பு வாடை வீசியது! சிறிது நேரத்தில் பெருநெருப்பின் தீ நாக்குகள் விண்ணை நோக்கித் தாவிக்கொண்டிருந்தன. அவ்வீடு முழுவதும் தீ பிடித்துக் கொண்டது. பெற்றேர்கள் வந்து பார்த்து அலறி, காரணம் அவன் தானெனக் கண்டு, வீடு தீப்பற்றி எரிவதையும் கவனியாது அவன் மீது எரிந்து விழுந்தனர்! தெரு மக்களே கூடிவிட்டனர். ஆனல் அக்காதலியோ அப்போதும் பாதித் தூக்கத்திலேயே இப்படியும் அப்படியுமாகப் புரண்டுகொண்டிருந்தாள்! காதலனுக்கு ஓர் சந்தர்ப்பம், காதலியை எரி நெருப்பினின்றும் மீட்டுத் தன் உண்மைக் காதலை உலகுக்கு உணர்த்திக்கொள்ள! எனவே நெருப்பினுள் பாய்ந்து தன் காதலியைச் சாவினின்றும் மீட்டு வந்தான். அப்போதுதான் அக்காதலியின் நெடுந்தூக்கம் கலைந்திருக்க வேண்டும்!

காதல் தீயைத் தணித்துக் கொள்ளக் காதலி வீடு சென்ற அவன் மீது உண்மைத் தீயை உண்டாக்கியதற்காகப் பத்து நாள் சிறைவாசம் வாங்கித் தரப்பட்டது! ஆனல் அக்காதலியோ, வேறு எப்படியோ தீப்பிடித்து எரிந்துகொண்டிருந்த வீட்டிலிருந்து, தற்செயலாக அங்கு வந்த தன் காதலன் தன்னை மீட்டுச் சாவினின்றும் தப்புவித்தான் என்றுதான் எண்ணிக் கொண்டிருந்தாள்!

ஊற்கண்களால் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கி உள்ளக்கண்களால் ஒருவர்மீதொருவர் அன்பை வாரி வழங்கிக்கொள்ளும் தூய காதலுக்குக் கண்ணில்லை என்று சிலர் கூறுவது இத்தகையவர்களது செயல்களைக் கண்டுதானே?

★

தற்பொழுதுகூட நேர்முக வகுப்புகளில் மட்டும் 700-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இங்கிலீஷ் மொழிப் பயிற்சி பெறுகின்ற சென்னையின் மாபெருங் கல்வி அரங்கம்!

The School of English Learning

ஆங்கிலக் கல்வி நிலையம்

60, பிராட்வே, மண்ணடி, சென்னை-1.

தமிழ்
எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள்
ஒரே வருடத்தில்

ஒய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்தி

அடிப்படையோடு இலக்கண ரீதியாக திருத்தமான முறையில்
இங்கிலீஷ் தபால் மூலம் கற்கலாம்

சேர்வதற்கு அச்சிட்ட மனுவைப் பெற்றுப் பூர்த்தி செய்து

24–12–58-ந் தேதி

வரை அனுப்பலாம்.

அச்சிடப்பட்ட பாட விளக்கங்கள்

25–12–58-ந் தேதி

முதற்கொண்டு தொடர்ந்து அனுப்பப்பட்டு, கற்கும் போது ஏற்படும் சந்தேகங்களுக்கு முறைப்படி அவ்வப்போது தெளிவுரைகள் வழங்கப்படும்.

ஆங்கிலத்தில் கருத்துக்களை அமைத்துச் சொந்தமாக எழுதவும் பேசவும் கட்டுரைகள் வரையவும் கடிதப் போக்குவரத்துச் செய்யவும் முறையாக அடிப்படையோடு கற்பிக்கப்படும்—சிறந்த முறையில் இலக்கணப் பயிற்சி அளிக்கப்படும். "தபால் மூலம் அனுப்பப்படும் பாடங்கள் ஒரு நீண்ட தொடர் நாவலைப் படிப்பது போன்று ஆர்வத்தை ஊட்டுவதாக இருக்கும்" எனில் மிகைப்படுத்திச் சொல்வதாகாது.

முக்கிய அறிவிப்பு:—

1. 16-வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களே சேரத் தகுதியுடையவர்கள்.
2. ஆதாரபூர்வமான ஒப்பற்ற இலக்கணப்பயிற்சி அளிக்கப்படுவதால் ஓரளவு இங்கிலீஷ் தெரிந்தவர்களும் சேர்ந்து திருத்தமாகக் கற்றுத் தமக்குள்ள சந்தேகங்களைப் போக்கிக்கொள்ளலாம்.
3. இத்தபால் முறையில் படிக்க ஆண்களும் சேரலாம்; பெண்களும் சேரலாம்.

அச்சிட்ட மனுவையும் முழு விவரங்களையும், எட்டு நயே பைசே (8-புதிய காசுகள்) தபால்தலை அனுப்பிப் பெறுக.

ஒய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்தி நல்ல முறையில், உலக மொழியாம் ஆங்கிலத்தைக் கற்க முன்வருக.

அங்கே சுகம்--இங்கே சோகம்

[M. S. வெங்கடாசலம், M. A.]

காடு வெட்டி, மேடு திருத்தி, உரமபல சேர்த்து மண் வளம் பெருக்கி விளைநிலத்தைப் பெருக்கிடுதல்,

ஆறு தேக்கி, அணைகள் கட்டி, வாய்க்கால்கள் வெட்டி, விளைநிலத்துக்கு வேண்டுமான நீரைப் பாய்ச்சிடுதல்,

தேக்கிய நீரினைக்கொண்டு தேவையான அளவு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்து, வேளாண்மைக்கும் வேறு பல தொழில்களுக்கும் பயன்படச் செய்தல்,

விளைபொருள்களை விற்றிடவும், வெவ்வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பிடவும் சந்தை வசதிகள், சாலை வசதிகள்,

வெளியிடங்களோடு தொடர்பு கொள்ளப் புதிய புதிய இரயில் பாதை வசதிகள்,

விரைவில் ஆகாய விமான நிலையமும் நிறுவப்பட இருக்கிறது, ஆகவே அஞ்சாதீர், என்ற உறுதி மொழிகள்,

கைத்தொழில்கள் பெருகிடற்குப் பொருளுதவி,

வாழ்வதற்கு வசதியான வீடுகள்,

சுற்றுப்புறம் காடுகளாயிற்றே! அதனாலே என்ன தீங்கு நேருமோ என்று எவரும் அஞ்சிடத் தேவையில்லை. இதோ அதற்கும் ஆவன செய்கின்றோம் என்று கூறியபடி அதற்காக, மலேரியா தடுப்புப் போன்ற பற்பல பாதுகாப்புகள்,

—இத்தனையும் செய்து தரப்படுகின்றன, அங்கே!

"இத்தனை வசதிகளா செய்து தரப்படுகின்றன? அந்த இன்பபுரி எங்கே இருக்கிறது? அது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாடா? அல்லது போர்க்காலத்தில் ஏராளமானபேரைப் பலி கொடுத்துவிட்டு மக்கள் தொகையில்லாமல் கஷ்டப்படுகின்ற பூமியா? அந்தப் 'புண்ணிய பூமி' இருப்பது நாம் வசிக்கின்ற உலகத்தில்தானா? அல்லது சந்திர மண்டலத்திலா?' என்று, சாதாரணமாக அல்ல, சற்றுத் துடிப் போடும் பதட்டத்தோடும் கேட்டத் தோன்றும் நமக்கு!

தங்கிட வீடு
விளைந்திட நிலம்
பிழைத்திடத் தொழில்
வாழ்ந்திடப் பற்பல வசதிகள்
தொடர்புகொள்ளச் சாதனங்கள்

—இத்தனையும் தாராளமாகத் தரப்படுகிறதென்றால், ஆகா, அதுவல்லவா நாடு! பிறந்தாலும் அந்தப் 'புண்ணிய பூமி'யிலல்லவா பிறக்க வேண்டும். நாமும்தான் பிறந்தோம் இந்தத் தமிழ்நாட்டில்! என்னென்னவோ இருக்கின்றனவாம் இங்கே! இரும்பு இருக்கிறதாம்! நிலக்கரி இருக்கிறதாம்! வற்றாத ஆறுகள் உண்டாம், வளம் மிக்க வயல்கள் உண்டாம், காடுண்டாம், கழனியுண்டாம், மலைகளுண்டாம். மற்றும் பல செல்வங்கள் உண்டாம், கடலில் முத்து கிடைக்கிறதாம், காடுகளில் அகிலும், தேக்கும், இன்னபிறவும் கிடைக்கின்றனவாம்! என்ன இருந்து என்ன? நமக்கு வாழ்ந்திட வகையில்லை! கட்டிடக் கந்தை இல்லை! உண்ண உணவில்லை! கட்டாந்தரைதான் பஞ்சு மெத்தை, கருங்கல்தான் தலையணை! நோய்வந்தால் கவனித்திட ஆளில்லை! இங்கிருந்து அணு அணுவாய் மடிந்து கொண்டிருப்பதைவிட, அந்த இன்பபுரி எங்கேயிருந்தாலும்சரி, அங்கேபோய், நம் குருதியை நீராக்கிக் கொட்டித்தந்து, வாழ்ந்திடலாம்!" என்று எண்ணக்கூடியவர் இலட்சக்கணக்கானோர்!

இத்தகையதோர் இன்பபுரி அமைக்கப்பட விருப்பது வேறெங்கோ அல்ல; வடநாட்டில்! — தண்டகாரண்யப் பகுதியில் — ரூ. 100 கோடி செலவில் — 80,000 சதுரமைல் பரப்புள்ள இடத்தில்!

சென்னை மாநிலத்தின் மொத்தப் பரப்பளவே 50,000 சதுரமைல்தான்! ஆனால் அகதிகள் குடியேற்றத்திற்கென முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டுசெல்லப்படும் பகுதியின் பரப்பு 80,000 சதுரமைல் — ஏறக்குறைய $1\frac{1}{2}$ சென்னை மாநிலம்!

இராமபிரான் திருவடிகள் பட்ட இடமாம் அது—'ஸ்தல புராணம்' பாடப்படுகிறது! இந்த இடத்திற்கு வாரீர், உங்களுக்கு எந்தக் குறையும் இருந்திடப் பொறோம், என்னென்ன வேண்டுமோ, அவற்றையெல்லாம் செய்து தருகிறோம், என்று மன்றாடி அழைக்கிறார்கள் அகதிகளை!

35,000 குடும்பங்கள் —ஏறக்குறைய 1-இலட்சம் பேர்!

இந்த ஒரு இலட்சம் பேருக்கு வாழ்வு அளிப்பதற்காக இந்திய அரசு கொட்டிக் கொடுக்கப் போகிற பணம் ரூ. 100 கோடி— சராசரி கணக்கிட்டால் ஒரு அகதிக்கு ரூ. 10,000 ஆகிறது!

ஆனாலும் இந்திய அரசு வருந்தி அழைக்கிறது "வாருங்கள்! இங்கே வந்து குடியேறுங்கள்" என்று!

அவர்களோ, இயலாது முடியாது, என்கிறார்கள்—ஐந்து ஆறு மாதங்களுக்குமுன் ஆர்ப்பாட்டங்கள் கூட நடத்தினார்கள் வங்கத்தில்!

"வங்கத்தைவிட்டு எங்களை அனுப்பாதீர்கள்" என்ற குரல் எழுப்பப்பட்டது! அகதிப் பெண்கள் பலர் — கோஷாக்காரர்கள் தான்—ஆனாலும் சிறை சென்றார்கள், தண்டகாரண்யத்தில் குடியேற்றுவதை எதிர்த்து!

இன்பபுரி அமைத்துத் தரப்படுகிறது அவர்களுக்கு, அங்கே போய்ச் சுகவாசிகளாகக் காலம்

தள்ளலாம், இருந்தும் ஏன் மறுக்கிறார்கள், திட்டத்தைச் சொன்னவுடன் ஏன் கொதிப்படைகிறார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தது எண்ணற்றோர் உள்ளங்களில்!

அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலும் கிடைத்தது, ஆறு ஏழு மாதங்களுக்கு முன்னால், மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் மெகர்சந்த் கன்னு நிகழ்த்திய பாராளுமன்றச் சொற்பொழிவில்!

"அகதிகளில் பலர் அரசாங்கத்தை இதுவரை ஏமாற்றியே பணம் பெற்றிருக்கிறார்கள்."

"விதவையர் என்று தங்களைத் தாங்களே அழைத்துக்கொண்டவர்களில் பலர் உண்மையிலேயே விதவைகள் அல்ல."

"உற்றார் பெற்றோர் எவருமில்லை என்று பலர் பொய்சொல்லியிருக்கிறார்கள்."

"தாய் ஓரிடத்தில், மகன் ஓரிடத்தில், தந்தை ஓரிடத்தில், இப்படித் தனித்தனியாக அகதிமுகாம்களிலே தங்கினார்கள்."

"சில அகதிகள் கிழக்குப்பாகிஸ்தானிலுள்ள தங்கள் உறவினர்களின் வீடுகளுக்குப் போய்க்கொண்டும் வந்துகொண்டும் இருந்தார்கள்."

"சில அகதிப் பெண்களின் கணவர்கள் கிழக்குப் பாகிஸ்தானத்தில் இன்னும் சம்பாதித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களை இந்தப் பெண்கள் அடிக்கடி பார்த்துவந்தார்கள்."

"மற்றும் சில அகதிகள் பெயரை மாற்றிச் சொல்லியே அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவிப்பணம் பெற்றார்கள் — அவர்கள் இப்போது எங்கிருக்கிறார்கள் என்றே புரியவில்லை—அந்த வகையில் நஷ்டமான பணம் ஏறக்குறைய ரூ. 20 இலட்சம்."

—இவை அந்த அமைச்சர்—அகதிகளின் புனர்வாழ்விற்காகவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அமைச்சர்—அவர் பேசிய பேச்சின் சிற்சில பகுதிகள்!

எப்படியெல்லாம் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றி வந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்கும்போது உள்ளம் கொதிக்கிறது!

இப்படி "கணவன்" இல்லையென்று கதையளக்கிறவர்களும் — தனயன் இல்லை, நானோர் அனாதை என்று கூறிவிட்டுத் தண்டச்சோறு சாப்பிடுபவர்களும் —தாயும் தந்தையும் பாகிஸ்தானத்தில் நிகழ்ந்திட்ட கலவரத்தில் இறந்துபட்டனர், நான் தனியனானேன், என்று சரடு விடுபவர்களும், வங்கத்தை விட்டுப் புறப்பட மறுக்கிறார்கள் என்று, அவர்களுக்காகவே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அமைச்சரே கூறுகின்றார்-- ஆனாலும் ஓர் இன்பபுரி அவர்களுக்காகவே அமைகிறது!

வெள்ளையன் வெளியேறிய நாள் முதல் இன்றுவரை அகதிகளுக்காகச் செலவிடப்பட்டுள்ள தொகை ஒரு கோடி, இரண்டு கோடியல்ல, ஐம்பது கோடி, நூறு கோடியல்ல—ரூ. 345 கோடி!!

ரூ. 345 கோடி செலவிடப்படுகிறதென்றால் என்ன பொருள்? நாம் ஒவ்வொருவரும் ஆளுக்குப் பத்து ரூபாய் அகதிகளுக்காகத் தந்திருக்கிறோம் என்று பொருள்—திராவிடத்திலே இருந்துமட்டும், ரூ. 95 கோடி இவர்களுக்கு வாழ்வு அளிப்பதற்காக எடுத்துச் செல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று பொருள்!—இன்னும் ஆளுக்கு ரூ. 3 தர இருக்கிறோம், தண்டகாரண்யத் திட்டத்திற்கு!

வெளிநாடுகளிலேயிருந்து துரத்தப்பட்டு, தமிழர்களும்தான் வந்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கில்!

ஓரிரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னாலே கூட மலேயாவிலிருந்து ஒரு கப்பல் 1000க்கு மேற்பட்ட தமிழர்களை ஏற்றிக்கொண்டு வந்தது!

அவர்களிலே பெரும்பாலோர் வயோதிகர்கள்! வாழவேண்டுமென்ற ஒரே ஆசையால் தாயகத்தை விட்டுச் சென்று, அங்கே கொதிக்கும் வெயிலிலும் கொட்டும் மழையிலும் இடுப்பொடியப் பாடுபட்டோர்—குருதியை நீராக்கிக் கொட்டித்தந்தோர்; கொள்ளையடித்தவர்களல்ல!

அவர்கள் வயோதிகர்களானார்கள்—இனி அவர்களால் உழைத்திட முடியாது—என்ற நிலை ஏற்பட்டதும், அவர்களைக்கப்பலேற்றி அனுப்பிவிட்டது மலேயா சர்க்கார்!

கடந்த ஆண்டிலேகூட இப்படிக் கப்பலேற்றி ஏறக்குறைய ஈராயிரம் தமிழர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள்!

இங்கே வந்தார்கள், தாய்த்திருநாட்டிற்கு! ஏனென்று கேட்க நாதியில்லை!

இவர்களின் எதிர்காலம்என்ன? எப்படி இவர்கள் வாழப்போகிறார்கள்? பிச்சையெடுப்பார்களா? அல்லது பிழைத்தது போதும், இனி இருந்து அனுபவிக்கப் போவது என்ன என்று முழக்கயிற்றையோ, ஆற்றையோ, குளத்தையோ நாடி, 'அமைதி' தேடிக்கொள்ளப் போகிறார்களா, என்று எண்ணிக் கண்ணீர் வடிக்கின்ற தமிழர்கள் ஏராளம்!

இவர்களுக்கு வாழ்வு அளித்திட வகை என்ன, என்ன என்று கேட்டவண்ணம் இருக்கின்ற இதயங்கள் எண்ணிறந்தன!

ஆனால் அவர்களது நிலையை உணருகிற டில்லி மூலவர்களுக்கு உணர்த்தி, அவர்கள்தம் நிலை உயரப் போராடுகின்ற அரசுதான் இல்லை!

"ஏறக்குறைய 5,000 பேர் வந்திருக்கிறார்களே, இவர்களின் கதி என்ன, இவர்களுக்கு நாம் வாழ்வளிக்க வேண்டாமா, ஆகவே தூய மனம் கொண்டோரே, உங்களால் இயன்றதைத் தாருங்கள்! திருப்பதி உண்டியலிலும், தேவாலயப் பூசைகளிலும் போடுகின்ற பணத்தை இங்கே தாருங்கள், நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்" என்று அரசாங்கம் பொது மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்— உருக்கமான வேண்டுகோள் — விடுத்திடலாகாதா? விடுத்தால் பணம் கிடைக்காமலா போகும்! வடநாட்டு அகதிகளுக்காக நம் ஒவ்வொருவர் கையிலிருந்தும் பத்து ரூபாய் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இன்னமும் மூன்று ரூபாய் பறிக்கப்படவிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்கின்ற எந்தத் தமிழன் நிதியளித்திடத் தயங்குவான் —பின்வாங்குவான்?

இதிலும் ஏன் இந்தக் குறுகிய மனப்பான்மை, என்று கூடக் கூறி ஆட்சியாளர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள முயலக்கூடும்!

தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஏன், அகில இந்தியாவிலும் இத்தகையதோர் வேண்டுகோள் விடுக்கட்டும், பாகிஸ்தானத்திலிருந்து வந்திருக்கிற அகதிகளுக்கு நாங்களும் பொருள் தந்திருக்கிறோம், எனவே எங்கள் நாட்டிற்கு வந்திருக்கிற அகதிகளுக்கு நீங்களும் தாருங்கள், என்று வடநாட்டிலும் வேண்டுகோள் விடுக்கட்டும்!

இதை நாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டி இருப்பதற்கான காரணங்கள் இரண்டு!

ஒன்று:- எப்படிப்பட்ட உருக்கமான வேண்டுகோள் விடப்பட்டாலும் வட நாட்டிலே இருந்து பணம் பெயராது!

இரண்டு:- அப்படி வேண்டுகோள் விடுமளவுக்கு, தன்மானமும் அகதிகளாக்கப்பட்ட தமிழர்களின் நிலையை உணர்ந்து கொள்ளும் தன்மையும் பெற்ற ஆட்சி இன்று இல்லை தமிழகத்தில்!

எனவேதான் சொல்லுகிறோம் வடநாட்டு அகதிகளுக்கென அங்கே சுகபுரி அமைகிறது— இங்கே சோகம் கப்புகிறது என்று!

அங்கே அமைக்கப்படுகிற இன்பபுரி ரூ. 100-கோடி செலவில் — 80,000 சதுரமைல் நிலப் பரப்பில்—என்பது மட்டுமல்ல!

மன்னர்கள் பலர் தங்கள் மனதுக்கிசைந்த மாதர்களுக்கு மாடமாளிகைகள் கட்டித் தந்திருக்கிறார்கள் என்று வரலாறு செப்புகிறது! மாடமாளிகை மட்டுமல்ல. அதிலே மலர்த்தோட்டம் அமைத்திட ஒருவர், மஞ்சத்தில் மலர்தூவ மற்றொருவர், மை தீட்டிட, ஒரு தாதி, மங்கை நல்லாளின் கூந்தலை வாரி முடித்திட, மற்றொருத்தி, அடுக்களைக்கு ஒருத்தி, 'அந்தரங்கம்' பேசிட மற்றொருத்தி—துதிபாட ஒருத்தி, தூதனுப்ப வேறொருத்தி — இப்படி எண்ணிறந்தோர் அமர்த்தப்படுவர்!

அதைப்போல், அகதிகளுக்கென அமைத்திடப்படும் சுகபுரியில் — தண்டகாரண்யத்தில் —ஏராளமான பணியாட்கள் ஏற்கனவே இருக்கிறார்கள்.

அந்தப் பகுதியில் இப்போது குடியிருப்போர் தொகை 30-இலட்சமாம்! அவர்களில் 14-இலட்சம்பேர் மலைவாசிகளாம் — ஏறக்குறைய 5-இலட்சம்பேர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார்களாம்!

இந்த அகதிகளாலே அவர்களுக்கு ஓரளவு வசதிகள் கிடைக்கின்றன என்ற நன்றியுணர்ச்சியோடு இருக்கப்போகிறவர்கள் அவர்கள்!

அவர்களை "அகதிகள்" எனப்பட்டோர் எப்படி நடத்திடுவர்? எவ்வகையில் அவர்களோடு பழகிடுவர்? என்பதை நம்மாலே எண்ணிப்பார்க்க முடிகிறது!

நாமும் பார்த்திருக்கிறோம் அகதிகளை! அவர்களது மிடுக்கென்ன, நீங்களெல்லாம் எங்களுக்கு சாதாரணம் என்று சொல்லாமற் சொல்லுகின்ற பார்வையின் கூர்மையென்ன!

"அகதி" என்ற பட்டம் எத்தனையெத்தனை அக்ரமங்களுக்கு 'அனுமதித்தாளா'கப் பயன்படுத்தப்பட்டது!

அவர்கள் யாசகம் கேட்ட இடங்களில் ஐந்தோ பத்தோ கொடுத்தால், கொடுத்தவர்கள் தப்பலாம்; இல்லையென்றால் 'சீ இவ்வளவுதானா!' என்ற போக்கில் ஒரு பார்வை — புருவம் மேலே ஏறும் —நெற்றி சுருங்கும் — சிற்சில வார்த்தைகள் — இந்தியில்தான்! அவர்கள் வாழ்த்துகிறார்களா அல்லது வைகிறார்களா என்பது அவர்கள் கண்களிலிருந்து நமக்குப் புரிந்துவிடும்! ஆனாலும் என்ன செய்ய? அகதிகளாயிற்றே!

பிழைத்திட இன்று வழியிருக்கிறதோ இல்லையோ, போற்றற்குரிய பண்பாடு இருக்கிறது நம்மிடம்! தண்டகாரண்யத்தில் உள்ள மலைவாசிகளும், தாழ்த்தப்பட்டோரும், நாகரிகம் இன்னதென்றே அறியாதவர்களாம்!

அவர்களுக்கு நாகரிகமும், பண்பாடும் அகதிகளாலே சொல்லிக்கொடுக்கப்படும், அதன் மூலமாக அவர்கள் முன்னேற்றப் பாதைக்கு இட்டுச்செல்லப்படுவர் என்று தண்டகாரண்யத் திட்டத்தைத் தீட்டியவர்களே குறிப்பிடுகின்றார்கள்!

அவர்களையெல்லாம் பணியாட்களாக நடத்தாமல் "பாரதத்தின் புத்திரரே! எங்கள் சோதரரே! இந்தப் பகுதியின் பூர்வீக குடிகளே! நாமெல்லாம் ஒன்று! ஒரு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், ஓரினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்!" என்று அவர்களோடு சமத்துவமும் சகோதரத்துவமுமா போதிப்பார்கள் அகதிகள்?

வீடும் நிலமும், இன்ன பிறவும், வேலைக்கு ஆட்களும், வேறு பல வசதிகளும் கிடைக்கின்றன வடநாட்டு அகதிகளுக்கு!

சுகம் அமைகிறது அங்கே — சோகம் கப்புகிறது இங்கே!

பொங்கலன்று வெளிவருகிறது
அண்ணாவின் அணிவகுப்பில்
புதியதோர் படைக்கலன்!
தென்னகம்
(வார இதழ்)
ஆசிரியர் K.A. மதியழகன்
தனி இதழ் 16 காசு ... ஆண்டுசந்தா ரூ. 8
முன்பணம் கட்டக்கூடிய விற்பனையாளர்கள் தேவை
விபரங்கட்கு:
தென்னகம்: சென்னை, 1